

[Hilmar Baunsgaard.]

så forfærdelig meget for, at vi nu alle kan stå op på stribe og udtrykke forståelse for nødvendigheden af dette og så slutte vores tale af med: men man skal ikke på forhånd regne med, at vi så vil være med til at skaffe bevillinger til den yderligere fiskeriinspektion, der er nødvendig. Selvfølgelig er en del af problemet, at der skal en kæmpeudvidelse af fiskeriinspektionen til, hvis dette skal have nogen som helst betydning for Færøerne og for Grønland. Vi ved det. Hvad skal det så tjene, at vi skulle foregøgle befolkningen, at det er noget, man senere kan tage stilling til? Giver man tilslutning til dette, har man, hvis der er den mindste ærlighed i éns sjæl, også givet tilslutning til at udvide fiskeriinspektionen.

Jeg kan godt se, at hr. Erlendsson tvivler, men så mangler ærligheden i sjælen.

Ole Olsen (SF):

Da mit partis ordfører er blevet forhindret i at være til stede, skal jeg fremkomme med nogle få bemærkninger.

SF er velvilligt indstillet over for lovforslaget, og vi er endvidere indstillet på en hurtig behandling, sådan at loven kan træde i kraft senest den 1. januar 1977.

For det andet er vi indstillet på at støtte øgede bevillinger til fiskeriinspektionen ikke mindst i de grønlandske farvande.

For det tredje skal jeg gøre opmærksom på, at SF ikke hermed har taget stilling til forslaget om at gøre Nordsøen til et EF-hav, således som det er foreslået af EF-Kommissionen.

Lowzow (KF):

Også fra konservativ side har vi selvfølgelig været klar over, at 200 sømils grænsen blev en uomgængelig nødvendighed inden for en overskuelig fremtid. Med 6-7 lande allerede i gang med 200 sømils grænsen eller umiddelbart stående over for en udvidelse til 200 sømil var der ingen vej uden om det også for de europæiske nationer.

Men vi må fastslå her, at det er ikke alene kedeligt, vi ikke har kunnet afvente havretskonferencen, men det er også en følge af forhandlingerne i markedsudvalget. I markedsudvalget har regeringen opnået et mandat, som det konservative folkeparti ikke kunne tilslutte sig, nemlig mandatet til at lade EF stå for de fælles forhandlinger udadtil om fiskerigræn-

serne. Allerede med dette mandat til regeringen har vi mistet en virkelig god forhandlingsposition over for engelsk fiskeri til skade for dansk fiskeri.

Fra konservativ side mener vi, at man burde have færdigforhandlet de interne forhold i EF langt hurtigere og have holdt fast på, at vi ikke kunne gå ind for det uadvendte, før vi havde sikret dansk fiskeri inden for de områder, der er vores hovedområder.

I dag står vi i den situation, at vi intet magtmiddel eller forhandlingsgrundlag virkelig har over for England. Der er heller ingen tvivl om, at vi har lettet Englands forhandlinger over for Island ganske betydeligt. Jeg vil godt spørge ministeren, om man virkelig ikke mener, at det havde været vanskeligt for England at gå ind i forhandlinger med Island igen, nu da deres foreløbige fiskeaftaler udløber. Det er en stor lettelse for England, at det er det samlede EF, der går ind i disse forhandlinger, og det har vi fra dansk side med det mandat, som statsministeren har fået gennem markedsudvalget, været med til at formidle. Jeg vil godt høre ministerens mening om dette. Vi ønskede altså disse forhandlinger afviklet først.

I udvalget kan vi tale om det, der skal til for at sikre Grønlands fiskeri, det behøver vi ikke gøre færdigt her i dag, og det kan vi heller ikke. Vi vil meget gerne i udvalget høre om det samme, som der er blevet spurgt om fra anden side, forholdene med hensyn til Færøernes stilling.

Det sidste punkt, vi kommer til, er spørgsmålet om fiskeriinspektionen. Det er nemlig rigtigt, hvad en af de foregående talere sagde, at denne lov, ligesom enhver anden lov, ikke er noget værd, hvis den ikke kan håndhæves, og det vil medføre, at vi skal have en stærkt udvidet fiskeriinspektion. Her har vi jo relationerne til EF. Man har jo fremlagt det således fra den minister, der har med disse sager at gøre, at det er EF, der for en stor del skulle hjælpe med fiskeriinspektionen i de områder, hvor man ikke fuldt ud kunne udnytte fiskeriet selv, og det må for Danmark gælde store dele af det, vi taler om her. Også dette spørgsmål mener jeg vi må behandle i udvalget, da jeg ikke regner med, at vi kan få endeligt svar her. Men det er givet, at en tilslutning til forslaget, som vi vil give her i dag, samtidig må omfatte, at man giver tilslutning til en udvidet fiskeriinspektion.